

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Rudolphi Goclenii Exercitationes et disputationes ethicae & politicae

Goclenius, Rudolph

Marpurgi Cattorum, 1601

XVII. An Plato summum bonum constituat quadam modo multiplex?

[urn:nbn:de:bsz:31-109121](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-109121)

tur, virtuti re ipsa conjunctus est : Interdum
 antecedit virtutis perfectionem : Interdum
 conjunctus est cum virtute, vel intervallo all-
 quo consequitur eam : Interdum est obscu-
 rior, interdum illustrior.

XVII.

An Plato Summum bonum constituat quodam-
 modo multiplex?

Affirmatur.

PLATO de summo bono (cujus explicatio-
 nem Ethici sibi vendicant) agit dupliciter
 in Dialogis suis. Tum καὶ αὐτὸν πρῶτος, id est, Bonum ab-
 est, per se, absolute, primò. Id est Deus, omnis solutū: Fe-
 felicitatis Idea, ipsa ἀγαθότης bonitas, princeps licitas sim-
 omnium rerū, ἀρχὴ ἡ, principium & finis. Tum plex.
 ἢ κατ' ἀνθρώπων, id est, quatenus in hominem Bonum hu-
 illud bonum cadit. Hoc bonum est similitudo manum, seu
 Dei. Hæc non potest esse, nisi infiniti boni ad politicum:
 nos inveniunt rivuli. In hoc igitur consistit ea Felicitas cō-
 similitudo, ut illius boni simus participes: juncta seu
 Quod fit, cum mens nostra cognoscit & am- mixta.
 plectitur illud bonum, & voluntas illud amat,
 eoque perficitur. Quare statuit Plato: summū
 hominis bonum, seu humanam felicitatem,
 nec in sapientia seorsum & per se, nec in cōsu-
 ptiā, id est, siacra voluptate inesse, sed versari
 in mixtione sapientiæ (non inanis, sed effica-
 cis justitiæ & pietate) & voluptatis: quatenus

S 3

cum

cum tertio quodam, id est, absolute summo bono, Deo videlicet, communicant. Neutra enim est bonum αὐτάρκες, τέλειον, ἰκανόν. Sic felicitatis humanæ πρωτεία seu primas tribuit Deo: τὰ δευτερεῖα νεῖο, id est, secundas assignat sapientiæ & honestæ voluptati humanæ, ut quæ propius ad summum illius boni (Dei) naturam accedant. Hæc ferè congruunt cum sacris literis, è quibus colligitur felicitatem nostram consistere in imputatione justitiæ Christi, & remissione peccatorum (de quibus tamen nihil Plato) & agnitione & celebratione Dei, cum solida & εὐκρινεῖ læticia conjuncta, & συμμετοχῇ θεῷ seu κοινωσίαι θεῖας φύσεως. Hanc felicitatem omnibus numeris perfectam atq; cumulatam credunt & sperant verè Christiani.

XVIII.

An Idea Boni sit summum bonum?

Affirmatur.

PLATO asserit felicitatem hominis consistere totam in uno bono separato & distincto à rebus: in idea omnis boni: in parte bono, cujus participatione omnia sunt bona: id est, tum hominem esse beatum, cum ad illius separati boni cognitionem pervenerit. At hic philosophus quod intelligit de divina Idea, Aristoteles interpretatus est calumniosè, ut